

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2017. év január hó 04. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószer kereskedelem büntette miatt vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2016. év április hó 01. napján kelt 22.B.134/2015/27. számú ítéletét II.r. vádlott, III.r. vádlott, IV.r. vádlottak tekintetében **megváltoztatja.**

II.r. vádlott szabadságvesztés büntetését és a közügyektől eltiltást 3-3 (három) évre, III.r. és IV.r. vádlottak esetében egyaránt 2-2 (kettő) évre enyhíti.

A vádlottak legkorábban a büntetés fele részének letöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

II.r. vádlott lakhelyének irányítószáma helyesen ..., a lakásának emelet száma helyesen II.

IV.r. vádlott lakcímének irányítószáma helyesen ...

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét II.r., III.r., IV.r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során II.r. és IV.r. vádlottakat érintően felmerült összesen 35.370 forint bünygyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék 2016. április 01-én kelt 22.B.1347/2015/27. szám alatti ítéletével I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. ford.) ezért 5 év 6 hónap szabadságvesztésre, 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre és 575.000 Ft. vagyonekobzásra ítélte.

II.r., III.r. és IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1-1 rb. kábítószer kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. ford. (3) bek.) ezért őket 5-5 év szabadságvesztés büntetésre és 5-5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte, azzal, hogy valamennyi vádlott szabadságvesztés büntetését börtönben kell foganatosítani. Megállapította, hogy a vádlottak legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Elrendelte a I.r. vádlottal szemben a PKKB 11.B.37.036/2012/26. számú ítéletével kiszabott 8 hónap szabadságvesztés végrehajtását Rendelkezett az előzetes letartóztatásban és házi őrizetben töltött idő beszámításáról és a bűnygyi költség viseléséről.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, az I.r. vádlottal szemben első fokon jogerőre emelkedett, a többi vádlottat érintően II.r. vádlott védője enyhítésért, III. és IV.r. vádlottak védői minősítés megváltoztatása, illetve enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.79/2016/3. számú átiratában a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az általa lefolytatott bizonyítás során nem vétett eljárási szabályt, a bizonyítások mérlegelése alapján megállapított tényállás mentes a megalapozatlansági hibáktól a bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett. A másodfokú eljárásban is irányadónak tekintendő tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, a cselekményeket helyes jogi indokolást adva törvényesen minősítette. A büntetés kiszabása körében ugyanakkor nem értékelte súlyosító körülményként a fogyasztást, valamint a kábítószerrel visszaéléséént értékelt elkövetési magatartás rendkívüli elszaporodottságát különösen a főváros területén.

A törvényi minimumban kiszabott tartamú főbüntetések és az ahhoz igazodó tartamú mellékbüntetések - figyelemmel a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának eggyel enyhébb fokozatban történő megállapítására - az ügyészség szerint méltányosnak tekinthető enyhítése ellenkezően a büntetési célokkal.

Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét II-III. és IV.r. vádlottak vonatkozásában hagyja helyben.

II. r. vádlott védője a nyilvános ülésen az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést fenntartotta, azzal, hogy a kábítószer-kereskedelem tényállási elemei hiányoznak.

II. r. vádlott felszólalásában a személyi körülményeiben bekövetkezett változásokról szólt.

III. r. vádlott védője a nyilvános ülésen mind a minősítés megváltoztatása, mind az enyhítésért bejelentett fellebbezést fenntartotta.

III. r. vádlott személyi körülményeit illetően nyilatkozott azzal, hogy megbánta amit tett.

IV. r. vádlott védője a nyilvános ülésen elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta azzal, hogy a törvényszék nem tett eleget az indokolási kötelezettségének. Másodlagosan a tényállás kiegészítése mellett enyhébb minősítés megállapítását kérte.

IV. r. vádlott felszólalásában személyi körülményeiről beszélt.

A vádlottak az utolsó szó jogán nem kívántak semmit elmondani

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 348. (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat nagyobb részt megtartotta.

A Be. 292. § (2) bekezdés alapján tanút és az I. számú tanút - kérelmére - a vádlottak távollétében hallgatta meg, utóbb az érintett vallomásokat a vádlottak előtt teljes terjedelmében ismertette. Elmulasztott azonban a tanúk indítványának elfogadásáról, a terhelteknek a meghallgatásának idejére a tárgyalásról való eltávolításáról - nem fellebbezhető - pervezető végzést hozni. Ez a mulasztás azonban relatív eljárási szabályszegésnek tekintendő. (BH 2009.102.) Az ügy érdemére, a vádlottak jogainak gyakorlására kihatása nem volt.

A törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, meghallgatott valamennyi tanút, akiktől az ügy eldöntése körében releváns adatok beszerzése volt várható és a tárgyalás anyagává tette az ügybe bevont vegyész toxikológus, fegyver és ujjnyom szakértő véleményét, továbbá részletesen ismertette a II.r. és IV.r. vádlott lakásában tartott házkutatásról készült jegyzőkönyv adatait is.

A törvényszék által megállapított tényállás alapvetően helytálló, de kisebb mértékben megalapozatlanságban szenved, mert részben hiányos, ez azonban az iratok tartalma, továbbá az ítélet indokolási részében írtak alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára alapítottnak kiküszöbölhető az alábbiak szerint:

- A tényállás 5. oldal 4. bekezdés utolsó mondatában az ítéltábla a „több” szót „90” db-ra pontosítja azzal, hogy a simítózáras tasakokat II.r. vádlott a hűtőben a lefagyasztott kábítószerrel együtt tárolta (helyszíni szemle jegyzőkönyv)
II.r. vádlott lakásán lefoglalt kábítószer hatóanyag tartalmával kapcsolatban megállapított tényeket - a lefoglalt kábítószer hatóanyag tartalma a ± 3 gramm hiba határt figyelembe véve legalább 28,6 gramm volt - az ítélet 11. oldal 1. bekezdéséből a tényállás 2. b, pontba (5. oldal 4. bek.) emeli át.
- Az ítélet indokolási részéből (8. oldal 4. bekezdés, 10. oldal 2. bekezdés) a tényállásba emeli át 86. oldal 2. bekezdés), hogy mindhárom vádlott vizeletében kábítószer fogyasztására utaló anyagokat találtak. A tényállási részt kiegészíti azzal, hogy II.-III. és IV.r.

vádlottak a II.r. vádlott lakásán lefoglalt kábítószerből fejenként a csekély mennyiséget meg nem haladó részt nem értékesítésre, hanem saját fogyasztása fedezésére tartották. A fogyasztás érdekében megszerzett kábítószer hatóanyag tartalma vádlottanként 0,5 gramm volt, összesen 1,5 gramm. A kerekedésre szánt mennyiség így, 28,6-1,5 azaz 27,1 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határát 2,7 szeresen haladta meg.

- Az ítélet 8. oldal 6. bekezdés első mondatát kijavítja azzal, hogy vádlott nem II.r. hanem III.r. vádlott.
- Az ítélet 4. oldal 2. bekezdését kiegészíti azzal, hogy a IV. r. vádlott büntetlen (erkölcsi bizonyítvány bírósági irat 1. sz. utóirat).

Az ítélet tábla a személyi körülményeket az elsőfokú ítélet kihirdetésére óta bekövetkezett változásokkal pontosítja.

- II. r. vádlott a Kft. alkalmazásában áll takarítóként, havi jövedelme a levonások után 62.088 forint.
- III. r. vádlott a Kft-nél dolgozik targoncavezetőként, havi jövedelme 180.000 forint.

Mindezen kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság ítélet mentes a Be. 351. § (2) bekezdésben foglalt hiányosságoktól és irányadó a másodfokú eljárásban, a felülbírálat alapját képezi.

Az ítélet indokolása a Be. 258. § (3) bekezdés d) alapján hiánytalanul, irathűen sorolta fel a bizonyítékokat az elsőfokú bíróság azok összevetése, mérlegelése során sem tévedett.

A logika szabályainak megfelelően indokolta, hogy miért tartotta szavahihetőnek IV.r. vádlottat. Míg II.r. vádlott azt is tagadta, hogy kábítószerhez köze lenne, III.r. vádlott a fogyasztás, és a fogyasztási célra tartás, a terjesztői típusú magatartás tekintetében pedig IV.r. vádlott tett beismerő egyben társait terhelő vallomást.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a lefoglalt jelentős mennyiségű kábítószer, illetve az adagolásra, csomagolásra szolgáló eszközök zacskók és mérlegek IV.r. vallomását erősítve kétségtől kívül kereskedési szándékra utalnak.

Az elsőfokú bíróság - ítéletszerkesztési hiba folytán - annak ellenére, hogy elfogadta a vegyészszakértői véleményben foglaltakat, az ítélet indokolásában helyezte el a kábítószer pontos hatóanyag tartalmát, ezt az ítélet tábla a tényállásba emelte át.

A kábítószer fogyasztását III. és IV.r. vádlott nem vitatta, azt a vizeletvizsgálatról készült toxikológiai szakértő alátámasztotta azzal, hogy a fogyasztást tagadó II.r. vádlott mintája alapján a szakértői vélemény szintén fogyasztást igazolt.

A tényállás ezen pontját azért kellett pontosítani, mert az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy a fogyasztást megállapította azt a lefoglalt kábítószer mennyiségének és hatóanyagtartalma számításakor nem vette figyelembe, hogy a kábítószer egy részét saját fogyasztásuk fedezésére is tartottak.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen volt következtetést a vádlottak bűnösségére és a tényállásban foglalt cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jogszabály rendelkezéseinek.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a súlyosító és enyhítő körülményeket alapvetően helyesen vette számba - az csak az időmúlás, mint enyhítő körülmény miatt szorul kiegészítésre - azonban azokat nem súlyoknak megfelelően értékelte.

A vádlottak alanyi társadalomra veszélyességének vizsgálata során nem maradhat figyelem nélkül, hogy mindhárman büntetlen előéletűek, rendezett személyi körülményekkel rendelkeznek. Mindezek alapján személyükben rejlő fokozott társadalomra-veszélyességre nem lehet következtetni és a nagy számú enyhítő körülmény alapot ad a Btk. 82. § (2) b) pontja szerinti enyhítés alkalmazására.

Az ítélőtábla az enyhítő szakasz alkalmazását indokoltnak találta és a vádlottak szabadságvesztés büntetésének mértékét II.r. vádlott esetében 3 év míg III. és IV.r. vádlottak esetében 2 évi tartamra enyhítette. A szabadságvesztés mértékéhez igazodóan a közügyektől eltiltás tartamát is enyhítette.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel az elsőfokú bírósággal egyetértve mindhárom vádlott esetében indokoltnak találta a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározását.

Ezt meghaladóan az enyhítő körülmények nyomatéka miatt különös méltánylást érdemlő okból a Btk. 38. § (3) bekezdés alapján engedélyezte a szabadságvesztés büntetés fele részének letöltése utáni feltételes szabadságra bocsátást.

Az elsőfokú ítélet egyes rendelkezései törvényesek.

A fentiek szerint a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét II.-III és IV.r. vádlottakat érintően a Be. 372. § (1) bekezdés alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdés szerint helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a védők kirendelésével összefüggésben felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (2) bekezdés alapján az állam viseli.

Budapest, 2017. év január hó 04. napján

Dr. Nehrer Péter
a tanács elnöke

dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

Zeöldné dr. Király Anita
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2016. április 1. napján kelt 22.B.134/2015/27. számú ítélete II. r. III. r. és IV. r. vádlottakkal szemben a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.207/2016/5. számú ítéletében írt változtatással 2017. január 4. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2017. év január hó 04. napján

Dr. Nehrer Péter
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: